

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 11 november 2014

892/2014

Lag

om ändring av lagen om kommunala pensioner

Utfärdad i Helsingfors den 7 november 2014

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kommunala pensioner (549/2003) 22 §, 88 § 1 och 3 mom., 91 § 1 mom. och 134 § 1 mom., sådana de lyder, 22 §, 88 § 1 och 3 mom. och 91 § 1 mom. i lag 1293/2006 samt 134 § 1 mom. i lag 461/2008, samt
fogas till 91 §, sådan den lyder i lag 1293/2006, nya 2—4 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 5 mom., och till 98 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1293/2006 och 1177/2011, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., som följer:

22 §

Säkerställande av rehabiliterings- möjligheterna

Innan pensionsanstalten fattar beslut om invalidpension ska den utreda huruvida den anställda har rätt till rehabilitering enligt 17 § och se till att den anställdas möjligheter till rehabilitering enligt annan lagstiftning har klarlagts. Om den anställda har rätt till rehabilitering enligt 17 §, ska pensionsanstalten i enlighet med 102 § ge ett förhandsbeslut om rätt till rehabilitering. Avslås en ansökan om pension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och att sökanden hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliterings-

behov. Pensionsanstalten ska vidare iakttå lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

88 §

Minskning av efterlevandepension

När efterlevandepension bestäms ska den efterlevande makens arbetspensioner beaktas. Den efterlevande makens pensioner beaktas utan avdrag för en primär förmån enligt 76 §. Den efterlevande makens delinvalidpension beaktas då till ett belopp som motsvarar full invalidpension. När efterlevandepensionen minskas ska förutom den ålderspension som den efterlevande maken får även sådan pension beaktas som den efterlevande maken före utgången av det år som föregick det år då förmånslåtarens avled, har intjänat genom arbete för vilket någon pension ännu inte har

beviljats. När efterlevandepensionen minskas ska dessutom en sådan förmån beaktas som motsvarar ovannämnda pension och som betalas eller borde betalas till den efterlevande maken från utlandet eller på basis av anställning vid en institution inom Europeiska unionen eller vid en internationell organisation.

Om den efterlevande maken inte får sådan pension som avses i 1 mom., betraktas som den efterlevande makens arbetspension den kalkylerade pension som denne skulle ha beviljats om han eller hon den dag då förmånslåtare avled eller den dag då ett barn som avses i 2 mom. fyller 18 år hade blivit arbetsoförmögen i den mån som berättigar till full invalidpension. Om den efterlevande maken den dag då förmånslåtare avled eller den dag då ett barn som nämns i 2 mom. fyller 18 år har uppnått den ålder som enligt någon arbetspensionslag berättigar till ålderspension, betraktas som den efterlevande makens arbetspension den kalkylerade pension som han eller hon hade intjänat före utgången av det år som föregick det år förmånslåtare avled eller det år det yngsta barnet fyller 18 år. Om den efterlevande maken har arbetat utomlands eller varit anställd vid en institution inom Europeiska unionen eller vid en internationell organisation, betraktas som den efterlevande makens arbetspension den kalkylerade pension som han eller hon skulle ha beviljats om det arbete som hänför sig till den försäkringstid som grundar sig på anställningen utomlands, vid en institution inom Europeiska unionen eller vid en internationell organisation hade omfattats av denna lag.

91 §

Justering av efterlevandepension

Efterlevandepensionen justeras om den efterlevande makens förhållanden förändras så att förutsättningarna i 90 § 1 mom. inte längre uppfylls.

Om en kalkylerad invalidpension har beaktats som den efterlevande makens egen pension när efterlevandepensionen minskades första gången eller om minskningen av efterlevandepensionen har gjorts i enlighet med

90 §, ska efterlevandepensionen justeras när den efterlevande maken beviljas ålderspension eller invalidpension enligt arbetspensionslagarna eller därmed jämförbara lagar.

Efterlevandepensionen ska justeras också om den invalidpension som den efterlevande maken får och som beaktats vid minskningen av efterlevandepensionen upphör och den efterlevande maken senare beviljas en ny pension som bestämmelserna i 60 § om beviljande av pension på tidigare grunder inte tillämpas på.

Efterlevandepensionen justeras från den tidpunkt då pensionen enligt 2 eller 3 mom. börjar. När efterlevandepensionen minskas ska den pension beaktas som beviljats den efterlevande maken samt dessutom sådan pension som han eller hon före utgången av det år som föregick det år då den pensionen började, har tjänat in genom arbete för vilket han eller hon inte har beviljats pension.

98 §

Ansökan om pension

Om en anställd har rätt till rehabilitering enligt 17 §, ska pensionsanstalten i samband med handläggningen av ansökan om invalidpension, på basis av 22 § och utan ansökan om rehabilitering ge ett förhandsbeslut om arbetspensionsrehabilitering.

134 §

Indrivning av avgift och preskription av avgiftsfordran

Den kommunala pensionsanstalten ska bestämma en avgift som baserar sig på denna lag inom fem år från det att fordran uppkom. Avgiftsfordran anses uppstå på förfallodagen för en slutlig avgift enligt denna lag. En avgift som bestämts med stöd av denna lag och en på avgiften för tiden för betalningsdröjsmål beräknad årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen

om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

— — — — —
—————

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015. På en sådan ansökan om invalidpension som är anhängig när denna lag träder i kraft tillämpas 22 och 98 § i den lydelse de hade när denna lag trädde i kraft.

Helsingfors den 7 november 2014

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Laura Rätty*